

mende ſkal tage Skade for Hjemgæld. Det er nu taget ud, og derved, tror jeg, er meget vundet.

Jeg ſkal meget fravaade at vedtage de ſtillede Vædringsforſlag. Vi have nu anvendt 2 Aar paa denne Lov, og i det hele taget tror jeg, det kan ſiges, at det er god Lov. Der er truffet ſtrængere Beſtemmelſer mod Krybſkytteri, men det er jo noget, vi alle onſte, at Ulobligheden ſtraffes. Vi vide jo alle, hvorledes det kan gaa ud over enhver, hvorledes man kan ſe ſine Marker overjaſtede af Krybſkytter med Jagtgeverer og Hunde. Vi ſe alle Avertiſſementer om Eſteraaret om, at „al Sagt er forbudt paa vor Mark og Grund“, og man ſer tit en hel Vys Folk undertegnede et ſaadant Avertiſſement. Det er derfor, man nu ved ſtrængere Beſtemmelſer og offentlig Paatale vil forhindre den meget om ſig gribende ulovlige Sagt, og det mener jeg, er en Fordel. Jeg vil derfor meget anbefale, at man nu vedtager Loven ſaaledes, ſom den er kommen til os fra Landſtinget.

Ordføreren (W. Dineſen): Jeg vil i Anledning af de ſaldne Udtalelſer indſtrænke mig til at bemærke, at jeg deler for ſaa vidt ogſaa Opfattelſe med den højtærede Indenrigsminiſter med Henſyn til Brugerens Ret; men ſaa vidt jeg forſtod det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds (Bertelſen), var det egentlig ikke derom, han ſpurgte. Men det gør jo i og for ſig ikke noget, da jeg alſaa deler Opfattelſe baade med den højtærede Indenrigsminiſter om Brugerens Ret og med det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds om Ejerens Ret — det var viſt egentlig det, han ſpurgte om.

Om de andre Udtalelſer ſtal jeg ikke gøre nogen Bemærkning, men holde mig til, hvad jeg ſagde før, at da hele Loven er afhængig af, at Vædringsforſlagene blive forkaſtede, mener jeg, at ſelv det ærede Medlem, ſom kunde onſte nogle af Paragrafferne affattede paa en anden Maade — og det kunde jeg for mit Vedkommende ogſaa — maa bøje ſig for Loven, ſaaledes ſom den nu foreligger, og vedtage den uforandret.

B. Jørgenſen: Jeg vil blot ſige i Anledning af, hvad det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Clausſen) ſagde, at naar han gjorde denne Indrømmelſe, at Mindretallets Vædring vilde give Jordbrugerne og Fæſterne mere Ret, end de ſaa efter Landſtingets Affattelse, ſaa burde det ærede Medlem have ſtøttet Mindretallet i at ſaa diſſe Vædringsforſlag vedtagne. Jeg tror virkelig, at det vilde

have været til ſtort Gavn for Jordbruget, om dette Vædringsforſlag var blevet vedtaget, og jeg ſynes, at der kunde have været ſaa meget mere Grund for det ærede Medlem til at ſtøtte Sagen, ſom det ærede Medlem og jeg tilligemed Tingets ſtore Flertal have vedtaget de Vædringer, ſom vi ſærlig ſatte Pris paa ved forrige Behandling her i Tinget. Jeg beklager meget, at det ærede Medlem ikke har kunnet ſtøtte Udvalgets Mindretal deri, og jeg ſkal ogſaa ſlaa fast, at det ærede Medlem har været betænkelig ſom han ſagde, endog meget betænkelig, ved den Maade, hvorpaa der nu foreſlaas, at Anholdelſen af de Folk, ſom gaa paa ulovlig Jagt ſkal finde Sted. Jeg tror derfor ogſaa, at det i den Henſeende havde været heldigt, om det var blevet ved Folketingets tidligere Affattelse, og det er vel heller ikke givet, at Landſtinget ikke havde højet ſig, i al Fald ikke i en ſaadan Enkelthed.

Frederikſen: Efter at det ærede ſidſte Medlem har talt, kunde jeg gerne have fraſaldet Ordet, men da jeg har ſaaet Ordet, maa jeg maafſke dog have Lov til at fremſætte nogle ganſke korte Bemærkninger, ſærlig til det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds (Bertelſen). Han har nemlig udtalt, at det Vædringsforſlag, ſom er ſtillet fra Mindretallets Side, ikke er ſaa godt ſom Lovforſlaget, ſaaledes ſom det nu er ſendt ned fra Landſtinget; dette gav Fæſterne, der købte deres Gaarde hos Godſejerne en betydelig større Ret, idet han havde ſaaet ud af Vædringsforſlaget, at det kun er i Kontrakter og Skøder, at man ikke maa forbeholde ſig Jagtretten. Jeg vil dog gøre det ærede Medlem opmærſom paa, at der ſtaaer, at der intet ſom helſt Forbehold maa tages, alſaa heller ikke ved andre Kontrakter end Købekontrakter eller Skøder. Saa den Fremſtilling, det ærede Medlem gav af dette Vædringsforſlag, finder jeg er lidet heldig og ſlet ikke rigtig. Det ærede Medlem for Nyttøbing (Clausſen) gjorde opmærſom paa, at Loven, ſom den nu forelæa, var betydelig bedre end den, vi havde, og jeg vil for ſaa vidt give det ærede Medlem Ret i, at den er bedre, men jeg vil dog bemærke, at det havde været heldigt, om man ikke havde ſaaet indført den Beſtemmelſe, at man ſaaledes kan forbeholde ſig Jagtretten, for fuldt ſaa langt et Tidsrum; for en ung Mand paa 25 Aar kan det virkelig være temmelig uheldigt, naar Loven, ſom den foreligger, vedtages, og han ſkal købe Jord hos Godſejerne; thi ſaa er der ikke Tvivl om, at vedkommende Godſejer vil